

F. t. Økologilov

Til stk. 2

Stk. 2 svarer til udformningen af andre bestemmelser i nyere lovgivning inden for Fødevarerministeriets område. Der kan som efter den gældende lovs § 6, stk. 2, opkræves morarenter og gebyr for erindringsskrivelser ved for sen betaling.

Rykkergebyret dækker de udgifter, der er forbundet med sagsbehandling af rykkerskrivelser som f.eks. fremsøgning af debitor, udskrivning, forsendelse, arkivering, telefonekspedition og registrering. Det skønnes, at tidsforbruget ved udsendelse af én rykkerskrivelse udgør ca. 20. minutter, svarende til en omkostning på ca. 100 kr. pr. sag.

Til stk. 3

Det fastslås, at der skal være udpantningsret for de i stk. 1 og stk. 2 nævnte skyldige beløb. Der foreslås hjemmel til at inddrive de skyldige beløb ved lønindeholdelse hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af skatter i kildeskatteloven.

Til stk. 4

Efter den foreslåede bestemmelse kan fødevarerministeren i samråd med skatteministeren fastsætte de nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse.

Til stk. 5

Det foreslås, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav, som inddrives i medfør af stk. 1-3 efter reglerne i opkrævningsloven.

Til § 17 (Offentliggørelse)

Det foreslås, at muligheden efter den gældende lovs § 8 for at offentliggøre resultater af kontrol videreføres uændret. Bestemmelsen er sprogligt tilpasset således, at den svarer til lignende bestemmelser inden for Fødevarerministeriets område.

For de områder, der ikke er omfattet af forliget om fødevarerkontrollen, er det hensigten at videreføre den hidtidige praksis for offentliggørelse. Resultater af denne kontrol offentliggøres løbende på Plantedirektoratets hjemmeside. Offentliggørelsen omfatter dels resultaterne af den ordinære økologikontrol af virksomhederne, dels resultaterne af kontrol af økologisk foder og frø for indhold af GMO.

*Til § 18 (Klageadgang)**Til stk. 1*

Bestemmelsen er en videreførelse af § 9, stk. 1, i den gældende lov.

Hvis fødevarerministeren delegerer sine beføjelser til en institution under ministeriet, kan der med be-

stemmelsen fastsættes regler om klageadgang, herunder om at klageadgangen afskæres.

Som altovervejende hovedregel vil to-instansprincippet ikke blive fraveget, og klageadgangen tænkes udelukkende afskåret i de situationer, hvor der er tre instanser.

Hvis klageadgangen ikke afskæres, kan indsendelse og behandling af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmulighed, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Der gives med forslaget hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet en klage. Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan også påklages til rekursinstansen.

Til stk. 2 og 3

Med forslaget til stk. 2 kan fødevarerministeren delegere sine beføjelser efter loven til en statslig myndighed eller institution uden for ministerområdet, således at administrationen kan tilrettelægges hensigtsmæssigt uanset ministertilhørsforhold. Tilsvarende giver bestemmelsen i stk. 3 mulighed for at delegere kompetence til kommunalbestyrelser.

Fødevarerministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse. Fødevarerministeren kan således instruere den statslige myndighed, institution eller kommunalbestyrelse i det omfang, disse udøver fødevarerministerens beføjelser, på linje med institutioner under Fødevarerministeriet.

Den foreslåede bestemmelse giver endvidere hjemmel til, at fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler om klage over sådanne myndigheders afgørelser, herunder regler om, at fødevarerministeren kan ændre en afgørelse, uden at der foreligger en klage.

Til § 19 (Adgang uden retskendelse)

Med den foreslåede bestemmelse gives der adgang til, at myndigheden kan foretage tvangsindgreb uden retskendelse, idet der er tale om kontrolforanstaltninger, og en domstolsprøvelse derfor i overvejende grad vil blive af formel karakter. Bestemmelsen er i hovedtræk en videreførelse af reglerne i § 10 i den gældende lov, men bestemmelsen er præciseret og sprogligt tilpasset, så den svarer til tilsvarende bestemmelser i de kontrollove, der administreres af Fødevarerministeriet.